

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ד' שנתה. כלומר בתוך שנתה לטינופה.
ב' פלוגתא דרבי ישמעאל ורבי יהושע
ה' שהיא עצמה נולדה כדפרישית צריש
דזעירי'. והמירר' כגון שטינופו הצטות

לימא קסבר מטנפת
בתוך שנתה אם חמי
ויולדת בתוך שנתה י
ויולדת בתוך שנתה:
ראיתי גדיה כו': מאי
שמעון ^אאיבא בעיניה
ליה דזעירי ור' שמעון
אימא דכולי עלמא
ביולדת למקוטעין קא
אינה יולדת למקוטע
ואיבעית אימא דכוס
למקוטעין והבא במקצ
לתנא קמא לא אמר
לרבי שמעון אמר' ^בי
רב"ע אמרינן מקצת
במחוסר זמן נכנס לר'

וְיִלְכְּדוּ אֵינָהּ יוֹלֶדֶת עוֹד עַד חֹדֶשׁ
 וְיִמָּוֶה מִיָּרִי כְּעוֹן עֲשֵׂרֶה בְּחֹךְ
 לְקַחֵם מִפְּרֵשׁ כְּמֹאֵל וְהָאֵל בְּחֹךְ
 לְגַבִּי שְׁמוֹנָה דְּרָבִי יִשְׁמַעֲלֵא וְרַבִּי
 יוֹנָתָן בְּמִשְׁנֵפֹת וְכֹה קִמְצִינֵי: **פ' אֵלִים** לֵאמֹר
 מְלֵכָה וְלֹכֶזֶת לֹא מֵצִיא הֵיאָה לְמִיֶּהֱדָר
 דְּסֹא אִלּוּ יוֹמִים וְרַבִּי שְׁמַעוֹן לֵאמֹר נִחַת
 הָיָה וְיִלְכְּדוּ בְּחֹךְ שְׁנֵתָה לֵדֹת לֵיהָ אֵלִים
 וְיִמָּוֶה קֶבֶר דְּפִלְסִי וְיִלְכְּדוּ מִלֵּוֹת וְיִלְכְּדוּ
 וְיִשְׁמֹס לְעִיל דְּרִישׁ פִּירְקִין לְלֹא חוֹךְ
 וְיִוִּמֶס. לָשׁוֹן וְזֶה אִינוֹ עֵינֶךָ דְּלֹכֶזֶת
 אִי מִשְׁכַּחַת לְהוֹ יִלְכְּדוּ שְׁנֵתָה מִן
 חֹךְ וְיִלְכְּדוּ לְאַחֵר ה' הַחֲדָשִׁים בְּיוֹם הָאֲרוֹן
 הִדְרָה וְיִחַלֵּת בְּחֹךְ שְׁנֵתָה: **ו' וְהִסְתִּיא.**
 וְכִכְרֵס אַחַד וְכִכְרֵס יִלְכְּדוּ שֶׁלֹּשׁ שָׁלֹשׁ.
 אִי הוּא וְכִכְרֵס לֹא הוּא מִתְּכַשְׁרִי דְּלֹכֶזֶת
 חֹךְ: **כוּלָּן י' נִכְסִיִּים** שְׁלֹשׁ לְהַפְסֵעֵי
 מִן מִלְּוֹל לֵאמֹר גִּבְרִית נְנוּת וְתַשְׁעָה
 וְנֵה אַחַת לֹא הוּא מִיַּעֲשֵׂרִי אֲהֲדִי: דְּכֹחַד
 וְחִין מִתְּכַשְׁרִין חֹךְ שְׁעִלְיוֹ לֵאמֹר לֵאחֵר
 (לְקַחֵם דָּף טז): וְהִכָּה (ה) בְּיוֹלֵל לִירוּשָׁה
 מִן שְׁעִלְיוֹ דְּכֹחַד בְּנֵתָה וְהִכָּה וְיִמְעַבְּרוּ
 אֵלֶּיךָ יוֹלָה וְלֹמֶה לִי לְמִיתָנָה שֶׁלֹּשׁ בְּנֵתָה
 : **יִלְכְּדוּ קֶבֶר מִפְּרֵשׁ אֵינָה חוֹרֵסִים**
 מִיַּעַם עַד סוֹף שְׁנֵה וְהָאֵל נָמִי אֵינָה
 מִיַּעַם עַד סוֹף שְׁנֵה. וְלֹכֶזֶת נִקְטָה מִשְׁנֵפֹת
 לִילֵל כִּיּוֹלֶדֶת וְכַעֲי מִלְּמַשְׁפָּחָה נָמִי מִיֶּהֱ
 יִהְיֶה דְּפִלְסִי לְעִיל מִשְׁנֵפֹת: וְתַשְׁעָה
 חוֹרֵסִים וְיִלְכְּדוּ. **י"א** שְׁלֵדָה וְדֹא אֵינָה
 בְּיִמְיָה וְדֹעִיר. **י"ב** וְכֹחַן שְׁטִיפִי
 חֲלֵלֶת אֵלֶּיךָ שְׁבִיעִי תִנָּה קִמָּה לֵאמֹר דְּלֹא
 דְּתוֹ לֹא מִקְבְּלִי זָכַר עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ
 שְׁלִימִין אֲשַׁחֲכֶה לֵאמֹר יִלְכְּדוּ עַד יוֹם
 אֲפִילֵי הֵיאָה נִכְסִיִּים יִחַד לְדִיר אֲשַׁחֲמֶה
 שְׁתִּיתָה שְׁנֵה מִעֲבֹרֵיכֶם דְּיוֹם אַחַד
 שְׁחֵדֶשׁ אֶב וְרַבִּי שְׁמַעוֹן דִּקְנֵט חוֹךְ
 וְיִלְכְּדוּ **י"ג** וְיִמְחֹסֵר זְמַן הָן עַד שְׁנֵתָה
 מִחוֹסֵר זְמַן הָן עַד דְּמַחְשֵׁרִי:
 וְהִתְעִי

מורה אע"פ שאינה יולדת למקוטעין פתח
יחיד קמיה דרב חמתיא מבטיח א"ל
ביום פלן וחשיב א"ל בעיא היא עד דרב
שס ב"ז וכל מילתיה דרבי יהושע פלי

קיימא הא ועוד דמשום ה'א
צ'א יצ'א יצ'א לשוחטו כשה
איכא ריעותא ואין לדקדק ד
דחיישי למיעוט רבי עקיבא

אינה חוזרת ויולדת
לומר ממנפת חוזרת
דת ודאי אינה חוזרת
אמר רבי שמעון אני
בא בין תנא קמא לרבי
יערי ¹⁶ תנא קמא אית
ת ליה דועירי ואיבעית
ת להו דועירי והבא
מפלגי ¹⁷ לתנא קמא
לרבי שמעון יולדת
עלמא אינה יולדת
היום ככולו מפיפלגי
מקצת היום ככולו
נת היום ככולו ואב"א
היום ככולו והבא
להתעשר מפיפלגי ¹⁸
והתניא

בסיף הרגו זה ואמר
לא שיינן לזה הוה נה
מייסרה היו מכתש האדש
אפשר אפסר כגון שנת
ובחולן דהשיבין לא לא
דפטר סבר שנקים לקרא
שנתא אינה חזרת ויזיל
גמורין ובחולן שנת לאו
בלאות שנת חזרת הגדיה
לא חשיב לה אלא כמותר בח
דחוי כר' ישמעאל ועדיפא
ישמעאל חזרת ויזיל ביו
מכלן אבין ספק (ו')
לוקמה כחולן שנת היא
ילד עם גמזיה קודם א
לארמין דנתק קמא אית ליה
אחר שנתה דפחות משנה
דחשי העיבור מכלל

תנא קמא אית ליה דיוק
ה' חדשים שלמים
ב) פסירטס כעול וחי אפס
בתקפת היום נטלו דלרין
לאחד באלול של שנה הבאה
למעשה בזהמה ולא משמחת
העיוור כפי חדשי הלגנה
היום כעול פסירטס באלול
שלשים יום שנוגדה דיוק
שכן ^א בזהמה והשמה שלמי
א) וכן מעט לעת כיון דלרין
ביום אפסר ^ב לא להעשרו וחי
והו ביום ילדה חסוי ששלו
ובלוי ביום שלשים של ניסן
עיוורן ביום שלשים של
דלמח' בתקפת היום כעול
והו ביום מתעברה ונמאל
של שבט דמקפת היום כעול
ויכלו ביום אדרון של
ונמאל שלמים כר"ע באלול
מימס' דחדשי העיוור ב' א

ש"כ כג) חדשי עיבורן לפי ש
כן א"ל חמרתו (דל) צעיא
תני כן (דס) שפיחת אינה פו
דאמר רבי יהושע בן לוי

כא.

שיטה מקובצת

[illegible]

ובה שאם נחיר לשחוטו לאכול כשרה
 חולה הקרוב לשיקוף על מימה דבשה
 שמעון בן גמליאל לא חיש למיעוט מהא
 ר"ע רמון פ"ק קמח דמכות ד"ה וס'
 ד"ה דילמא שמה במקום סיף הוה נקב
 ורבי שמעון בן גמליאל קאמר אף הן
 מרבים שופר דמיס בישראל דילמא
 הוה חסר דלא חיש משום י"א דהיינא
 כלא איפרס שאם בן לא י"הרג אדם
 לעולם ואפילו ר' מאיר מורה דקאמר
 ב"ק דחולין (ד' א') והא דבעי למימר
 רבי עקיבא (הגב) פוטר אף חיש
 מיעוט הוה מ"י לאקשו"י מההיא
 דמית דחיש שמה במקום סיף קב
 הוה י"א רשב"ג קאמר דלא חיש אף
 דלא רשע להאריך ועוד אף נראה
 לרבינו חס לפרס כלל טעמיהו משום
 דחיש למיעוטא דבנהו חסדי י"א לא
 אפשר ב"ק דחולין (ד' א') וס' אדם
 אמייר רבנן דשבוין שזאליס לעולם
 ראיחס אב במקום סיף נקב הוה
 וס' דאמריס אף אנו יודעיס בטלה
 דמותס א"פ שאם לא היו שזאליס
 היה חסר מדי דהוה אב האמר
 ורן הרגו דלון זה נכון א"פ דאי
 ולא חיישינן דילמא אי שיינן
 ומייר אף אב קושא לחושין על
 קדוש של מוח וראויה דעין שלם
 לפי שדוחק להעמידו הפסוק ומאן
 חיק ומוקיס אנפשיה: **ל"ב** קבב
 חרד שבתה. וכל שכן וז שילה וולדה
 אלא גם אחר שמה מעט דלא לאו
 אס בן חתעשר שנה גטויה ומנא קמא
 ונמה יום שאלח שנתה ופירס בקוטרס
 רבי שמעאל וידקן עמו י"א דאי לרבי
 דלאש על שנה שיהי דא אית לה
 בקוטרס כיון דלחיה נכנסה עמיה
 אן ילדה לה באלול דלפסר לה לחזור
 הבא ולא דק בלישייה דהא כסמון
 יעירי הוא דאין שאין גטמה מתעברת
 א"כ ד"ק שגליס יום לבד מה'
 למימר שטולה (י"א) ב"ה בחדר:
 גם כאן פ"י בקוטרס דמי עיבורה
 משע שרואה לומר של שלסיס יום כמו
 לחומר בן כלל ומלאי דמוקין פלוגיהו
 למנות הכל מאחד באלול של שנה וז
 לשנת הלכנה דאלח באלול ראש השנה
 ב' בשום שנה אלא אם בן היו חדשי
 בשנה תנא קמא לא לאמרינן מקמ'
 באלול לא ¹⁶² קבלה זכר עד מלאת
 וזעיר אף עיוף פחות מל' יום כל
 יו"ד יום ביום ב' של חסר דעשינן
 ונקאליס היום כעולו חאלול חסר הוא ובו
 דעשיס של עיבור שנתי יום שני של אדר
 שמת נעת לבנותיה קודם שיקבלו זכר
 יום נתעבור ומנאל שטלה י"א חדשי
 לו ביום ילדו ורבי שמעון סבר
 יליס שלסיס יום ביום אחד של חסרי
 וכלל י"א חדשי טעיבור ביום אחרון
 יום ביום ילדה חסוב שלסיס יום לבנות
 בן שהוא חסר ובו ביום נתעבור
 י"א חדשי העיבור ואין לתמוה על
 זה דקא לפי חדשי הלכנה דה"נ אשמון
 החמה פעמיס לעי שנת הלכנה דקאמר
 ילד דלאה פ"ק (מרבננה) שלא חלשנן
 מ' מיתות הלכנה המוספת אינה מוספת
 ויהי ש"ל בית י"א רבי ממנה שפירס

היום ככולו ומשכחת שמיר שהנחת ובנות הבנות יחששו תוך השנה כמש ואפילו תהיה פשוטה אבל אני רצה לומר שעשרה שנים יעקב [ז] בירא כבא לשומו: [ח] החשב כלא: [ט] וכן היה אלל לא ברא החשאר נסח: [ע] חשב ליה לא אפשר כי אלל אומר [פ] לו מקבלה וזר כי משוללה ודיון: [צ] אפשר לה להתעבר וז' חשב העובר שלי ביום שני [א] ארר: [ב] שני ימי מלכות היתה עתה